

WESTERLIS 1831,
T. R. BJORRBOOMS Boktryckeri.

3.
Så står man rustad i hus och i dus, Ju
mer man vill af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det

2.
Så står man rustad i hus och i dus, Ju
mer man vill af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det

1.
Så står man rustad i hus och i dus, Ju
mer man vill af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det

2.
Så står man rustad i hus och i dus, Ju
mer man vill af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det
vill man till af det förtäliga hus; Om det

9.
Då bröderna fela, så sitter ju Frans,
I ställe för far å ska döma,
Har boken å klubbhan på bole te hans;
Då gäller det samvetet ömma:
Han vet han ska svara för Gud å för Far,
Hur liten å stor ha fått lika försvar,
Å ingen må orätta lider.
När ingen får taga sig rätt, som han vill,
Men allt efter Lag och Förordning gå till,
Då äro ju gyllene tider.

10.
Så lefve nu Lasse så länge å väl,
Må Bertil i frid och i sänja!
Ja Pelle bemise sin låra må skal,
Som sanningen kunna befrämja!
Frans Herrman använde sin gyllene tid
Till husets förköfning å inbördes frid!
Så warar det längre hans trefnad.
Men fadren, som har af den högste sin rätt,
Han styre dem alla på Christeligt sätt,
Till rättvis å lydnad lefnad!

11.
Herr Prast å Fru Präla beklaga sin nöd,
Att tiden å knapp och besvärslig.
I mållust och lättja förspiller sitt bröd
En slöfare, fast han å kärlig.
Men svåraste tiden har den på allt sätt,
Som fäktar å snålas, men aldrig blir mått
Af uflaste träcken å skarnet;
Han gapar så snart efter andras som sitt,
Han ångslas å kan ej från ångslan bli qvitt:
Han fångslas och tvingas i garnet.

När Lasse wa liten, så gick han te mor,
Å fick en bit bröd å wa gläder.
Men Bertil, så hette hans närmaste bror,
Fick pengar å pung af sin fader.
Jag läser, sa Pelle, så får jag full mat.
Frans Herrman wa granner, te namn och te stat;
Han bragte så mången te lydna.
Då liknade sig te en gyllene tid
För barnen, att lefwa med inbördes frid,
Föräldrom te hugnad å prydnad.

2.
När Lasse begynte bli wuren å stark,
Så gick han må slaga på logen.
Var-pren å spadan i skog och i mark,
Och höll, som en far, uti plogen.
Då skaffade Bertil hem peppar å salt,
Må flera små krydder te korf och te palt,
Han for må sin handel å reste.
Men Pelle höll på må sin Psaltarebok.
Frans Herrman i Lag å Regering war flot,
I Kerbnikor satt han å läste.